காஞ்சி

மலர் 2 2—1—66 இதழ் 23

பாராட்டுகிறோம்!

"மதுவிலக்கை நீக்குவதோ, தளர்த்துவதோ இந்த சர்க்காரின் திட்டமாக மேற்கொள்ளப்படுமாயின், நான் அமைச்சர் பதவியில் இருக்கமுடியாது-ராஜிநாமாச் செய்து விடுவேன்"

இப்படியொரு செய்தியைக் கடந்த திங்கள் இதழ்களில் கண்டோம். செய்தியின் கருத்தைக் கூறியவர் மைசூர் மாநில அமைச்சர்களில் ஒருவரான திருமதி. யசோதா தாசப்பா அவர்கள்.

மைசூர் மாநிலத்தில், மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்துவதுபற்றி முடிவெடுக்கப்பட்டு, அம் முடிவை ஏந்திக்கொண்டு மைசூர் அரசின் கெஜட் கடந்த கிழமை வெளிவந்துள்ளது. இதனைக்கண்ட அம்மையார் அவர்கள் மனங்கொதித்து தன் பதவி விலகல் கடிதத்தை மைசூர் முதல் அமைச்சருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார், காங்கிரசுக்கே உரிய சாம, பேதங்கள் கையாளப்பட்டு, பதவியில் நீடிக்கக் கேட்டிருக்கவேண்டும்; ஆகவே, "முடியாது ராஜினுமாவை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் என்று வலியுறுத்து வேன்" என்றும் கூறுகிறார் திருமதி தாசப்பா.

"எனக்குப் பதவி பெரிதில்லை; கொள்கை-இலட்சியம்தான் பெரிது - அதைத்தான் நான் மதிக்கிறேன்" என்று பொருள் தருமாறு தனது பதவியை ராஜிநாமாச் செய்திருக்கிறார்.

பெரிய பதவி வகிப்பவர்கள், ஒரு இலட்சியத்தின் அடிப்படையில், தமது பதவியை ராஜினுமாச்செய்கிறார்கள் என்றால், பிரச்னையைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

அடிமைப் பட்டிருந்த இந்த நாட்டை விடுவிக்கும் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள், போராட்டக் காலத்தில், முக்கியமான ஒரு போராட்ட ஆயுதமாகக் கள்ளுக்கடை ஒழிப்பு—மதுவிலக்கு' என்பதைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இக் கொள்கை, அனைத்திந்தியாவிலும் பரவலாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு; பெரிய அளவில் போராட்டங்களைச் சந்தித்து உயிர்ப் பலிகளையும் பெற்றிருக்கிறது.

மதுவிலக்குக் காரணமாக, அதனால் ஏற்படும் நீட்டம் காரணமாகப் புதிய பல வரிகளும் விதித்திருக்கிறார்கள்.

அதன்பின், பதினெட்டு ஆண்டுக் காலம் மாண்டவுடன், எந்த ஒரு திட்டத்தைப் போராட்ட ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்தார்களோ, எந்த ஒரு திட்டத்தால், ஒட்டிய வயிறுகள் புடைக்கும் என்று நம்பப்பட்டதோ, எந்த கொள்கையால் ஏழை எளியவர்கள் இன்பவாழ்வுபெறுவர் என நினைக்கப்பட்டதோ-அது கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கைவிடப்படுகிறது.

ஏற்கனவே, டில்லி, பம்பாய், மராட்டியம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்களிலும், பெங்களூரிலும் இத்திட்டத்தைத் தளர்த்தி 'குடிக்கக்' கொடுத்துவிட்டார்கள்,

ஏன்? நாட்டில் வளங்கொழித்துவிட்டதா? அரசினரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால், மக்கள் வாழ்வு பெற்று, நோய் நொடியற்று, தேவைக்கும் மீறிய சேமிப்புச் சேர்த்துவிட்டனரா?

மதுவிலக்கைக் கைவிடும் திட்டத்தின் முன்னோடியாக, ஏன் இப்போது மதுவிலக்கைத் தளர்த்த வேண்டும்?

—இப்படி அப்போதே, நாட்டின் நலத்தில் உண்மையான அக்கறை கொண்டிருப்போர், தங்கள் பலமான கண்டனங்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள்.

என்றாலும், இப்போது, மைசூரிலும் இத்திட்டம் தளர்த்தப்படப்போகிறது என்றால், இதிலிருந்து யூகிக்க வேண்டிய அரசியல் உள்ளூறை—

'மது விலக்குத் திட்டத்தைச் சரிவரச் செயற்படுத்தும் திறன் இந்த அரசுக்கு இல்லை; அல்லது, எந்த 'மது' ஒழிப்பைக் காரணம் காட்டி சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு பெறப்பட்டதோ—அதே போல, இப்போதும் இதே 'மதுவிலக்கை' விலக்குவதைக் காட்டி — நடைபெறவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில், மக்களின் வாக்குகளை கவர, இப்போதே அரசு திட்டம் தீட்டிக்கொண்டுவிட்டது — என்பதுதான்.

நல்லறிவும், தெளிந்த ஞானமும், இலட்சியப்பற்றும், கொள்கைப் பிடிப்பும் உடைய எந்த ஒருவரால்தான் இப்படிப்பட்ட அநீதிகளைச் சகித்துக்கொள்ள முடியும்?

ஆகவேதான், திருமதி யசோதா தாசப்பா அவர்கள், தனது பதவி விலகலை அனுப்பி, அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

கடந்த ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் காலத்தில், மத்திய அமைச்சர்கள் சுப்பிரமணியமும், அளகேசனும் ராஜிநாமா நாடகம் நடத்திக்காட்டி ஒரு புனித இலட்சியத்திறகே ஊறுதேடியது போலில்லாமல் உண்மையிலேயே, இதயபூர்வமான இலட்சியப் பற்றுடனேயே தமது பதவியைத் தூக்கியெறிந்து விட்டுச் சொல்லைச் செயல் படுத்திக்காட்டிய அம்மையாரை உளமாரப் பாராட்டுகிறோம்.

தம்பி

அன்னமென்றும் சொர்ணமென்றும் சொன்னயே!

2

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போரிட்டு வந்தபோது
கொள்ளைச் சம்பளம் ஒழிக
கோலாகல தர்பார் ஒழிக
என்றெல்லாம் கண்டித்து வந்தோமே இப்போது அதை எல்லாம் மறந்தே போய்விட்டோமே
என்றுகூறி வருத்தப்பட்டார் அமைச்சர் அளகேசன் என்று குறிபபிட்டிருந்தேனே அவர்,
எதை எதை எல்லாம் மறந்துவிட்டார்கள்
என்ற விளக்கமளித்துப் பேசவில்லை; நிர்வாகச் செலவு, ஆடம்பரச் செலவு செய்திடும் போக்
கினை மட்டுமே கோடிட்டுக் காட்டினர்.

சென்னைக்கு அருகே பேரரசு அறுவைக் கருவிகள் தயாரிக்கும்
தொழிற்சாலை அமைத்துள்ளது. அந்தத் தொழிற்சாலைக்கான நிர்வாகத்
துறையினருக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் சிறுநகருக்குச்செலவிடப்பட்டுள்ள
தொகையின் அளவைக் கண்டுதான் அமைச்சர் அளகேசன் அவர்கள்
மனம் குமுறி அவ்விதம் பேசியுள்ளார்.
ஆடம்பரச் செலவுக்காகக் கொட்டப்பட்டிருக்கும் தொகை, திட்டச் செலவிலே பெரும்பகுதியை
விழுங்கிவிட்டிருக்கிறது. இது கடன் வாங்கிப் பிழைப்பு நடத்தும் நிலையில்!

ஏழைகள் புழுப்போலத் துடிக்கிருர்கள், அவர்களுக்கு இதமளிக்கும் திட்டத்திற்காகப்
பணம் தாராளமாகச் செலவிடாமல்,

விருந்து மாளிகைகள், விதவிதமான மோட்டார்கள், அலங்காரப் பூங்
காக்கள், சிங்காரச் செயற்கைக் குளங்கள்
போன்றவைகளுக்காகப் பணத்தைப் பாழாக்குகின்றனரே, பாவிகள்! அன்னியர் என்பதால்
அல்லவா, நமது நாட்டு ஏழைகளிடம் பரிவு பசசாதாபம் பிறக்கவில்லை. நமது சொந்த ஆட்சி
நடைபெற்ருல், இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்கவிடுவோமா என்று பேசினவர்கள் இன்று ஆட்சி
யில் அமர்ந்துள்ளனர்; ஆனுல் அவர்களின் போக்கு,

சுண்டைக்காய் கால்பணம் சுமைகூலி முக்கால் பணம்
என்று கூறத்தக்க விதமாக இருக்கிறது. இதைக்கண்டு உள்ளம் நொந்து அமைச்சர் அள
கேசன் பேசினுர்.

இவர் பரவாயில்லை! இதுபற்றிப் பேசவாவது செய்தாரே. மற்றவர்கள் பேசவும் மறுக்
கிருர்களே! இவராவது இந்த விரயத்தைக் கண்டறிந்து கூறினுர், மற்றவர்கள் இதுபற்றிய
கவலையற்று உள்ளனரே என்று எண்ணத்தோன்றும். ஆனுல் உண்மை அதுவல்ல. இதுபோல
மனக்குறலை வெளியிடுவதனை ஒரு ‘வாடிக்கை’யாக, ஒரு ‘பிரச்சாரக் கலை’யாக ஆக்கிக்
கொண்டுவிட்டனர் ஆட்சியாளர். வீண் செலவு குறித்தும், ஆடம்பரம்பற்றியும், கொழுத்த

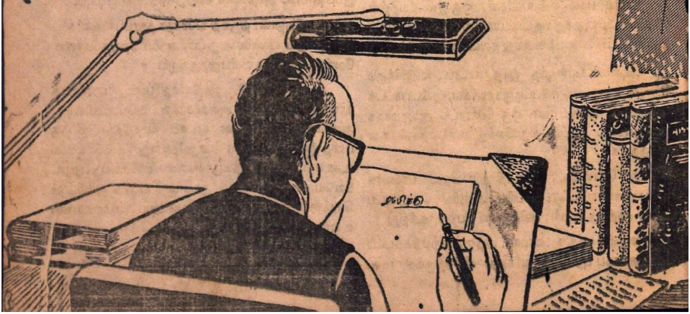

சம்பளம் குறித்தும், கோலாகல தர்பார்பற்றியும் பேசுவதைக் கேட்கும்போது, மக்கள் அவர்களைப் பாராட்டவும் செய்கின்றனர். ஆனால் இந்த 'வீண் செலவு' ஏற்படாதிருக்க வழி காணப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் விந்தையாக இருக்கும்; கொள்ளைச் சம்பளமும் கோணல் செலவும் தொடர்ந்து நடந்தபடிதான் இருந்து வருகிறது.

> இன்று அமைச்சர் அளகேசன் எடுத்துக் காட்டியதைப் போலவே 'சுதந்திர' இந்தியாவின் பிரதமர் என்ற முறையில் பண்டித ஜவஹர்லால் சோவியத் ரஷியா சென்றிருந்த போது, சைபீரியாவில் பனிக் காடுகளைக் கோதுமை வயலாக மாற்றி அமைக்கும் தீவிரமான திட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்த அதிகாரிகள், தமக்காக வசதியான, அழகு நகர்களை அமைத்துக் கொள்ளாமல், தற்காலிகமாக 'கூடாரங்கள்' அமைத்துக்கொண்டு அதிலே இருந்துகொண்டு, தமது பணியினை நடாத்திவந்ததனைக்கண்டு பெருவியப்படைந்து, அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, இந்தியாவிலே செய்யப்படும் வீண் ஆடம்பரச் செலவுபற்றிச் சாடினார்!

சாடினார்! அவ்வளவுதான்! அதனைக் கேட்டு கேலிப் புன்னகையுடன், அதிகாரவர்க்கம் பழய போக்கிலேயே சென்று கொண்டிருந்தது. பண்டிதர் அந்த முறையைத் திருத்தி அமைத்திட முனைந்தார் இல்லை. பொருள் உற்பத்திக்காக அமைக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளில், மிகப் பெரிய அளவுத் தொகை, துரைமார்கள் காலம் போலவே, விடுதிகளுக்கும் நிர்வாகத்தினரின் வசதிகளுக்கும் பெருமளவு செலவாகிக் கொண்டு வந்தது. ஆண்டு பலவற்றுக்குப் பிறகு, பண்டித நேரு சுட்டிக் காட்டியதை, இப்போது அமைச்சர் அளகேசன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கண்டு பிடிப்பும் அல்ல, 'வேறு எவருக்கும் எழாதிருந்த துணிவும் அல்ல! அது.

கண்டோரை மலைக்கச் செய்திடும் கட்டடங்கள் விண்ணை முட்டும் விதத்தில்! இரவைப் பகலாக்கிடும் விதமான பளபளப்பு! ஜொலிப்பு! வெள்ளையர் காலத்தில் தரப்பட்டது போன்ற கொள்ளைச் சம்பளம்! வெப்பத் தடுப்பு முறைகள்! மலையூர் பயணம்! என்று குறைவில்லை, இவை கூடாது என்று பேசுவதற்கும் தயங்கவில்லை; கூடாதவற்றைக் கூசாமல் செய்திடும் போக்கும் நின்றபாடில்லை.

இவை கூடாது தடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதிலே உண்மையான நாட்டம் இருந்திடின் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலா இவைபற்றிப் பேசுவார்கள்! தமது கட்சிக் கூட்டத்திலேபேசி, இந்த வீண் செலவினை நிறுத்தியிருப்பர்.

அதைச் செய்யாது, ஊர்மெச்ச ஒரு நாளைக்கு இதுபற்றிப் பேசுவது பயனில்லை என்பது மட்டுமல்ல; வெறும் பசப்பு என்பதும் வெட்ட வெளிச்சமாகிறது.

இதற்காக இத்தனைக் கோபமா! நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைத்திட இப்போது பேரரசு திட்டமிட்டுச் செயலாற்றத் தொடங்கி விட்டது; மொரார்ஜி தேசாய் தலைமையில் இதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது; தெரிந்து கொள்! என்று துந்துபி முழக்குவர், உணர்கிறேன். ஆனால் தம்பி! நிர்வாகத்தைத் திருத்தப் போகிறோம், செலவைக் குறைக்கப் போகிறோம், தரத்தை உயர்த்தப் போகிறோம், மந்தத்தனத்தை மாய்த்திடப் போகிறோம் என்றெல்லாம் இதற்கு முன்பு எத்தனையோ முறை கூறினரே, என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டுப்பார்! குழுக்கள் அமைத்தனரே, என்ன விளைவு என்று கேட்டு அறிந்து கொள்ளேன் பார்க்கலாம்! வெளி நாட்டிலிருந்தே தருவித்தார்கள் இதற்காகவே—ஆப்பில் பீ என்பவரை; அவரும் பேரரசின் நிர்வாக முறைபற்றி நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்தி அமைக்கப்படுவதற்கான வழி முறைகளை வகுத்தளித்தார். ஆப்பில்பீயின் அறிக்கை என்ன ஆயிற்று? என்று கேட்டுப்பார். இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்வாகச் செலவை 100க்கு 10 என்ற அளவு குறைத்துக் காட்டுகிறேன் பார்! என்று சூளுரைத்து, அதற்காக ஒரு குழு அமைத்தார், டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி. கண்ட பலன்.

எனவே இப்போது மொரார்ஜி தேசாய் குழுவின் மூலம், நிர்வாகம் திருத்தி அமைக்கப்படும் என்று எப்படி நம்புவது? மொரார்ஜி திட்டம் காரணமாக நிர்வாகச் செலவிலே சிக்கனம் ஏற்படும் என்று எந்தச் சான்றினைக் கொண்டு உறுதி பெறுவது?

துவக்கமே, கசப்பினை அல்லவா கிளறுவதாக இருந்திடக் காண்கிறோம். நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைத்து, சிக்கனம் காண அமைகிறதே மொரார்ஜி குழு அது, வேலையைத் துவங்குவதற்கு முன்பே ஒரு கொலு அமைத்திட விரும்புகிறது. இந்தக் குழுவின் அலுவல்களைக் கவனிக்க, உடனடியாக

> 9 கூட்டுக் காரியதரிசிகள், 28 துணைக் காரியதரிசிகள், 243 கிளார்க்குகள்

வேண்டுமாம்! கேட்டாயா தம்பி! வேடிக்கையை! நிர்வாகச் சிக்கனத்திற்குத் துவக்க விழா!!

40 மோட்டார்கள் வேண்டுமாம், இந்தக் குழுவின் அலுவல்களுக்கு

இந்தக் குழு எங்கெங்கு பயணம் நடத்துமோ, எவ்வளவு பயணப்படி, வசதிப்படி விழுங்குமோ யார் கண்டார்கள்! காஷ்மீரத்து சீநகரிலும் தமிழகத்து கொடைக்கானலிலும், குழு, விசாரணைகளை நடத்திடக் கூடும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பயணம் நடாத்தி, கருத்தறியக் கூடும். மொத்தத்தில் எவ்வளவு செலவாகுமோ, தெரியவில்லை.

அதிகாரிகள் பயணம் செய்யும்போது செலவு எந்த அளவுக்குச் செல்லக்கூடும் என்பதை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள ஒரு கணக்குத் தருகிறேன்.

> **(1965ல்) இந்தவருஷம் முதல் ஏழு மாதங்களில் வெளிநாடுகள் பயணம் செய்த அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை 1689.**
>
> **அதிகாரிகள் சென்றுவந்த வெளிநாடுகளின் எண்ணிக்கை 46.**
>
> **இதற்காகச் செலவான தொகை ஒரு கோடி ரூபாய்.**

ஒரே வகையான வேலைக்கு இருவேறு துறையின் அதிகாரிகள் உள்ளனர்; இதனால் இரட்டிப்புச் செலவாகிறது என்பதுடன், இருவேறு அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளும் ஒன்றுக்கொன்று துணைசெய்யும் முறையில் அமையாமல், ஒருவர் வேலையை மற்றவர் வேலை குந்தகப்படுத்துவதாக அமைகிறது என்பதனை, இனி ஒரு நிபுணர் குழு கண்டறிந்து கூறத் தேவையில்லை; ஏற்கனவே அறிந்துள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டுக்காக ஒன்றினைக் குறிப்பிடுகிறேன், தம்பி! நாட்டிலே விவசாயப் பொருள் உற்பத்தியைத் திட்டமிட்டுத் தீவிரமாக்குகிறார்களல்லவா...ஏன் தம்பி! அப்படிப் பார்க்கிறாய்—அவர்கள் சொல்வதைச்

சொல்கிறேன் — அந்தத் தீவிரத் திட்டத்திற்காக — உற்பத்திப் பெருகுவதற்காக-யாரார் பணியாற்றுகிறார்கள், தெரியுமா! விவசாயிக்குக் கடன் கிடைத்திடச் செய்தல், உரம் கிடைத்திடச் செய்தல், பூச்சி மருந்து கிடைத்திடச் செய்தல், பாசன வசதி, (கிணறு வெட்டுவது) செய்தளித்தல், பொறுக்கு விதைகள் கொடுத்து உதவுதல் — ஆகிய இவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு ஒரு துறைக்கு அல்ல;

> சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்துறை,
>
> விவசாயத்துறை

எனும் இரு 'துறையினரும்' இதைக் கவனித்துக் கொள்கின்றனர்.

ஒரேவிதமான வேலை, அதற்கு இருவேறுவிதமான 'அதிகாரிகள்' என்ன நடக்கும்? நடக்கக் கூடியது என்ன என்பது விளங்கவில்லையா! இப்போதுதானே திரும்பி இருக்கிறார் உணவு அமைச்சர் அமெரிக்காவிலிருந்து—கோதுமையும் அரிசியும் 'மலைமலை'யாகத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு. இனி அவரை 'வானமும் பூமியும்' மிரட்ட முடியுமா! பூச்சியும் புழுவும் நெளிந்து அவருக்குச் சங்கடம் விளைவிக்க முடியுமா! அதோ கப்பல்! பார்! பார்! பெரிய கப்பல்!! பலநாட்டுக் கப்பல்! எல்லாவற்றிலும் கோதுமை! அரிசி! ஏராளமாக!! என்றல்லவா எக்காளமிடுவார்.

ஏதோ ஓர் நகைச்சுவைப் பேச்சினைப் பார்த்தேன், தம்பி!

> பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியர், மாணவனைக் கேள்வி கேட்கிறார்; நமக்குத் தேவைப்படும் கோதுமை எங்கெங்கு விளைகிறது? என்று.
>
> மாணவன் கூர்மையான அறிவு படைத்தவன். ஆகவே பதில் சொன்னான்; கோதுமை பஞ்சாப், உத்திரப்பிரதேசம், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் அமோகமாக விளைகிறது என்று.

நிலைமை இவ்விதம் இருப்பதால், உணவுப்பொருள் உற்பத்தியைத் திட்டமிட்டு அதிகமாக்குகிறார்கள் என்று நான் சொல்லும்போது, உனக்குப் புன்னகை எழுகிறது.

இந்தத் திட்டமிருக்கிறதே — உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புத் திட்டம் — இதற்காக விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்தளிக்கும் பொறுப்பை, விவசாயத் துறை, சமுதாயநலத்துறை எனும் இரு துறைகளும்பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருப்பதால்,வேலை நேரமும், வேலையை முடித்துக்கொள்ள எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முயற்சியும் இரட்டிப்பு ஆகிறது; யாரிடம் எதைக்கேட்பது? யாரிடம் எதை எந்தமுறையில் கேட்பது? என்பதைக் கண்டறிந்து காரியத்தை முடித்துக்கொள்வதே ஒரு பெரிய சிக்கலுள்ள வேலையாகி, குடியானவர்களை அலைக்கழிக்கிறது.

இருவேறு துறையினர் ஒரு வேலையைக் கவனித்துக்கொள்ள அமர்த்தப்பட்டிருப்பதால் நிர்வாகச் செலவும் இரட்டிப்பு ஆகிவிடுகிறது.

இதுபற்றிப் பலமுறை எதிர்க் கட்சியினர், பொது நிலையில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்காட்டியாகிவிட்டது ஒரு திருத்தமும் ஏற்படக் காணோம்.

இதழ்களைப் பார்த்தால் தம்பி! விவசாயத் துறையினர் நடத்திடும் மாநாடுபற்றிய செய்தியும், அந்தத் துறையினர் உணவு உற்பத்திக்காக மேற்கொள்ளும் தீவிரத் திட்டம் பற்றியும் பேசப்படும் கருத்து விருந்தும் கிடைக்கிறது. அதுபோலவே உணவுப் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்காக, எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் 'பயன் தரும்' முறைகள்பற்றி சமுதாய நலத்துறையினர் பேசுவதும் வெளிவருகிறது.

ஏன் இதுபோல இருவேறு துறையினரிடம் ஒரே வேலையைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். புரியவில்லை!

மத்தியப்பிரதேசம் துணிந்து கூறிவிட்டது, எங்களுக்கு, வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் (B. D. O) தேவையே இல்லை! என்று.

எந்த (B. D. O.) வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளால்தான் விவசாயத்துறையில் புரட்சிகரமான மாறுதல் ஏற்பட்டு, உணவுத் துறையில் 'தன்நிறைவு' ஏற்படப்போகிறது என்று மற்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் பேசப்பட்டுவருகிறதோ, அந்த அதிகாரிகளே (B D.O) வேண்டாம் என்று மத்தியப்பிரதேசம் தெரிவித்துவிட்டது.

இதைவிடக் கடுமையான கண்டனம்வேறு என்ன இருக்கமுடியும், வட்டார வளர்ச்சித்துறை என்ற திட்டத்துக்கு

பாராளுமன்றத்திலேயும் இதுபற்றிய பேச்சு எழுந்தபோது பல உறுப்பினர்கள் — கட்சிப் பாகுபாடு அற்று — ஆறுதல் புன்னகை உதிர்த்தனர்— அப்பாடா! என்றனர்.

விநோபாபாவே மேலும் ஒருபடி முன்னாலே சென்று மத்தியப்பிரதேசத்தில் (B. D. O) பதவிகளையே எடுத்துவிட்டதை வரவேற்கிறேன்; நாடு முழுவதுமே இதுபோலச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறார்.

கிராமராஜ்யம் அமையவேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டவர் அந்தத் தூயவர்.

கிராமராஜ்யம் அமைக்கத்தான் பணியாற்றி வருகிறோம் என்று பேசுபவர்கள் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் (B. D. O)

வட்டாரவளர்ச்சி அதிகாரிகளால் உருப்படியான எந்தப் பலனும் நலனும் விளைந்திடவில்லை, அந்த அதிகாரிகளே தேவையில்லை என்று விநோபா கூறும் அளவுக்குத்'தரமாக', 'நேர்த்தியாக'வேலை நடந்திருக்கிறது விளங்குகிறது அல்லவா!

நிர்வாகத்திலே வீண்செலவும் வேலை நடப்பதிலே குந்தகமும் ஏற்பட்டிருப்பதுபற்றி எடுத்துக்காட்ட பல உள; ஒன்று மட்டுமே காட்டினேன்.

கொள்ளைச் சம்பளம்பற்றியும் கோணல் முறைபற்றியும் முன்பெல்லாம் கண்டித்துக்கொண்டிருந்தோமே இப்போது அந்தக் கண்டனததையே நாம் மறந்துவிட்டோமே என்று அமைச்சர் அளகேசன் வருத்தப்பட்டார்; அமைச்சர் சுப்பிரமணியமோ, நிர்வாக யந்திரமே துருப்பிடித்துக்கிடக்கிறது என்று வெளிப்படையாகவே பல கூட்டங்களிலே கண்டித்துப் பேசிவிட்டார்.

> விவசாய அமைச்சுத் துறையில்உள்ள அலுவலர்களில் 100-க்கு 75-பேர்களுக்கு விவசாயம் பற்றிய தொடர்பு தரும் அறிவோ, கிராமிய மனப்பாங்கோ இல்லை. நிர்வாக யந்திரம் கிழமாகிக் கிடக்கிறது. பத்தாம் பசலியாக இருக்கிறது.

இதைவிட மோசமான ஒருநிலை இருக்கவே முடியாதல்லவா. வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் இருந்தபோது, அதிகாரிகளிடம் என்ன குறை காணப்பட்டதோ, அந்த நாட்களில் இருந்த அதிகாரிகளுக்கு மக்களின் குறைகள், பிரச்சினைகள் எப்படிப் புரியாமல் இருந்துவந்ததோ, அதுபோலவே இப்போதும் இருக்கிறது என்றால், இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டுகளாக இவர்கள்சாதித்

தது என்ன என்று கேட்டுத்தானே தீரவேண்டும். ஏன் அதிகாரிகளின் போக்கை மாற்றி அமைத்திருக்கக் கூடாது? யார் வேண்டாமென்றுர்கள்? எது குறுக்கிட்டது?

தம்பி! இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்ருல், பழய மனப்பான்மையுள்ள அதிகாரவர்க்கத்தை மாற்றி அமைத்து, புதிய நிர்வாக முறையைப் புகுத்தவே சமுதாய நலத்திட்டத்தில் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் (B. D. O.) என்ற 'புதியவர்களை' அமர்த்துகிருேம் என்று ஆளுங்கட்சியின் தலைவர்கள் மார்தட்டிக் கொணடார்கள்.

> இப்போது அவர்களே தலையில் அடித்துக்கொள்ளுகிருர்கள், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் (B. D. O.) சரியாக இல்லை என்று.

அந்த அதிகாரிகளை மூட்டை கட்டிக்கொள்ளச்சொல்லி விட்டோம் என்று மத்தியப்பிரதேச அமைச்சரவை கூறி விட்டது

> எத்தனை எத்தனை எக்களிப்புடன் இந்த அதிகார வர்க்கத்தை உருவாக்கி உலவவிட்டார்கள், இப்போது எவ்வளவுபலமான குட்டுகள் அவர்கள் தலையில் விழுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, விந்தையாக இருக்கிறது; இத்தகைய தேவையற்ற காரியத்துக்காகச் செலவாகியுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போது வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

உணவு அமைச்சர் சுப்பிரமணியமோ தமது துறையிலே உள்ளவர்களிலே முக்கால்பங்கு, உருப்படியில்லை என்று கூறிவிட்டார.

அங்கே போய்விட்டாரே நமது நண்பர், அவர் பாடியதுதான் நினைவிற்கு வருகிறது.

> 'ஒரே ஒரு ஊரிலே ஒரே ஒரு ராஜா'

என்ற பாட்டு. அதுபோலல்லவா இருக்கிறது

> 'ஒன்பதிலே ஒன்றுகூட உருப்படி இல்லை'

என்பதாக!!

சந்திகளில் பேசுகிருர் அமைச்சர் சுப்பிரமணியம், இந்த நிலைமைபற்றி, வெகு தெளிவாக, வெகு துணிவாகக்கூட. அமைச்சர்கள் வெறும் 'ரப்பர் ஸ்டாம்புகளாக'—முத்திரை குத்துபவர்களாக—மட்டுமே இருக்க முடிகிறது. ஏனெனில் அவர்களிடம், அந்த 'இலாகாவினர்', ஏற்கனவே அதிகாரிகள் பார்த்து முடிவு செய்துவிட்ட திட்டத்தைத்தான் நீட்டுகிருர்கள், கையொப்பத்திற்கு! வேறு மாற்றுத் திட்டங்கள் தரப்படுவதில்லை. எனவே தம்மிடம் தரப்படுகிறதிட்டத்தை ஒப்புக்கொள்வது தவிர வேறு வழி இருப்பதில்லை,

தம்பி! தர்பார் எப்படி நடத்தபட்டுவருகிறது என்பது புரிகிறதல்லவா.

இந்த இலட்சணத்தில் கொள்ளைச் சம்பளம், கோலாகல தர்பார், வீண் செலவு'!

அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் மெத்தவும் துணிச்சல் உள்ளவர், புட்டுப்புட்டுக் காட்டிவிட்டார் என்றும் கூறிவிடுவதற்கில்லை.

நிர்வாக யந்திரம் பற்றிய கண்டனம் இருக்கிறதே, 'பத்தாம்பசலி'ப் போக்கு இருக்கிறதே அதனைக் கண்டறிந்து கூறினமுதல் 'தீரவான' என்ற 'விருதும்' அமைச்சர் சுப்பிரமணியத்துக்குக் கொடுத்து அவரை மகிழ்ந்திடச் செய்ய முடியவில்லையே என்று எனக்கு வருத்தந்தான், ஏனெனில், இவர் இவ்விதம் பேசுவதற்கு ஆண்டுகள் பலவற்றுக்கு முன்னுலே, பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இதே கண்டனத்தை அவருக்கே உரிய பாணியில் அழகுபட எடுத்துக்கூறி இருக்கிருர்.

> 1960ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 22-ம் நாள் பேசுகிருர் பண்டிதர்,

> நாம் நமது பிரச்சினைகளின் வேகத்தை உணர்ந்துகொள்ளாமல், விக்டோரியா மகாராணியார் கால மனப்போக்குடன் (நிர்வாக) வேலை செய்துகொண்டு வருகிருேம். வாதாடிக் காலந்தள்ளிக்கொண்டிருக்கிருேம். பந்தாட்டத்தில், இவர் அவரிடம், அவர் இவரிடம் பந்தை வீசிவிடுவதுபோல, பிரச்சினைகளை ஒருவர் மற்றொருவரிடம் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு இருக்கிருேம்.

அதே 'பந்தாடும்' போக்கினைத்தான் அமைச்சர் சுப்பிரமணியம காணுகிருர்; காட்டுகின்ருர். ஆனுல் 'ஓட்டுகள்' மட்டும் எமககு வேண்டும் — எமக்கே வேண்டும் என்று மட்டும் கூசாமல் கேட்கிருர்கள்!

பண்டித நேரு நிர்வாக யந்திரத்தை அந்தவிதமாகக் கண்டித்ததற்குக் கரரணம் தம்பி! அமெரிக்க அறிஞரொருவர், உலகின் பல இதழ்களில் நேர்த்திமிகக விளககக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு, கருத்துகளை வடிவமெடுக்கச் செய்திடும் வல்லவர், வால்ட்டர் லிப்மான் என்பவர் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னுர்;

> மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் சாதிக்கப்படவேண்டிய புரட்சிகரமான வேலைகளைச் செய்திடக்கூடிய நிலையிலா, விக்டோரியா காலமனப்பான்மையுள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிருர்கள் என்பதை எண்ணி நான் வியப்படைந்தேன். சமூகம் முழுவதும் எழுச்சிபெற்று நின்ருலொழிய மிகப்பெரிய பொருளாதாரப் புரட்சியை, பாராளுமன்ற அரசியல் வாதிகளாலும், நிர்வாக அதிகாரிகளாலும், சாதித்திட முடியுமா என்று ஐயம் கொள்கிறேன்.

வால்ட்டர் லிப்மான் கூறியதை ஒப்புக்கொள்ளுகிற முறையிலேதான் பண்டிதர் அதுபோலப் பேசினுர்.

வீண்செலவு, நிர்வாகத் திறமைக்குறைவு, கர்னுடக மனப்பான்மை என்பவைகள் திடீரென்று முளைத்துவிட்டவைகள் அல்ல, இன்று கண்டுபிடித்துக் கண்களைச் கசககிக்கொள்ள. அவற்றுடன் சேர்ந்தே காங்கிரஸ் அரசு வளர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது; அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொண்டும் காங்கிரஸ் வளர்ச்சியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.

நிர்வாகத் திறமைக்குறைவு காரணமாகத்தான் உணவுத்துறையில் நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டாதவர்கள் இல்லை.

சொன்னதும், காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் தமது முகத்தைக் கடுகடுப்பாக்கிக்கொண்டு, போ! போ! தெரியும்! தெரியும்! என்று கையை அசைப்பதும், கனைத்துக் காட்டுவதுமாக உள்ளனரேயன்றி, எங்கே நிலைமைகளைத் திருத்த முற்பட்டனர்,

> புதுமுறைக் கருத்துகள் கிடைக்காமலில்லை. போதுமான பணவசதி கிடைக்காமற் போகவில்லை, எனினும் சரியான முறையிலே நிர்வாகம் நடத்தி, எதை எப்போது செய்வது, எதற்கு முதலிடம் தருவது என்ற வகைதெரிந்து நடந்துகொள்ளா

ததால்தான், உணவு உற்பத்தித் துறையிலே நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதுதான், வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் கண்டறிந்து கூறியது. கடுங்கோபர்தான் பீறிட்டுக்கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் அமைச்சர்களுக்கு; இப்போது உணவு அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் சொல்லுகிறார் நாங்கள் 'ரப்பர் ஸ்டாம்புகள்' என்று!!

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் உழவன் உள்ளம் மகிழ்ச்சிகொள்ள முடியும்.

உழவன் உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைந்தால்தான், உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும்.

அதனால் நிலத்துக்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிறோம் என்று காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் பேசியபோது, மகிழ்ச்சியும் எழுச்சியும் பொங்கிவழிந்தது. இப்போது?

உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் உருப்படியான பலன் கிடைக்கவில்லை.

சட்டம் ஏட்டிலே இருக்கிறது; நடைமுறையில் இல்லை.

அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்ற நினைப்போ, அதைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற வேண்டுமே என்ற கடமை உணர்வோ அதிகாரிகளுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இப்படிக் கூறியுள்ளார் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்த விவசாயத்துறை நிபுணர்.

சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட போதே, அதிலே உள்ள 'ஓட்டைகளை'யும், அந்த ஓட்டைகளை அடைக்காமல் சட்டமாக்கினால், ஒரு பலனும் கிடைக்காது என்பதையும், நாம் தம்பி எடுத்துக்காட்டாமலா இருந்தோம்.

உங்களோடு சேர்ந்து விட்டுள்ள நிலப்பிரபுக்கள் உச்சவரம்புச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதை நேர்மையாக நிறைவேற்றி வைப்பார்களா? என்று நான் கேட்டபோது, 'எத்தனைக் கேலிப் பார்வை என் மீது பாய்ந்தது.

இம்முறை டில்லிப் பேரரசில், உணவு அமைச்சராக இருக்கும் சுப்பிரமணியம் அவர்களையே கேட்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

> உங்கள் கட்சியினர் உள்ள பக்கமாகத் திரும்பி வெகு கம்பீரமாக கை அசைத்துச் சொன்னீரே, ஐயா! எம்முடன் உள்ள நிலப்பிரபுக்கள் 'தேச பக்தர்கள்' அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒழுங்காக நிறைவேற்றிக் கொடுப்பார்கள் என்றீர்களே? இப்போது என்ன நடந்திருக்கிறது?

என்று கேட்டபோது, பொருள் மிகுந்த ஒரு புன்னகைதான் பதிலாகத் தவழ்ந்திடக் கண்டேன். என்னை விட்டுத்தள்ளு தம்பி! காங்கிரஸ் கட்சியினரிலேயே எத்தனைபேர் அப்போதே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் உருவாக்கப்படவில்லை; உழவனுக்கு இதனாலே உருப்படியான பலன் கிடைக்கப்போவதில்லை என்று. கேட்டார்களா காது கொடுத்து? மதித்தார்களா துளியாவது? இல்லையே! தமது பக்கம் உள்ள ஆள்கணக்கை எண்ணி எண்ணி இறுமாந்துக்கிடந்தார்கள். இப்போது பேரரசில் கொலுவிருக்கும் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரே ஒப்புக்கொள்கிறார், 'நிலச்சுவான்தார்கள் ஏமாற்றி விட்டார்கள்' என்று. நமது மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் உள்ள நிலத்தின் மூன்றில் ஒரு பாக நிலம் கோவில்களுக்கும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும்தான் சொந்தமாக இருக்கிறது. அவைகளின் வரலாற்றைத் திரையிட்டு மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். தர்ம ஸ்தாபனங்களின் பெயரில் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது இந்த நாட்டில் என்பதை எடுத்துக்காட்ட முடியும். இப்பொழுது ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக ஏற்பட்டிருக்கிற பாலிடெக்னிக்; காலேஜ்கள், ஹைஸ்கூல்கள் இவைகளுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதன் டாகுமெண்ட்ஸ் எப்படி இருக்கிறதுஎன்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு ஹைஸ்கூலை நிர்வாகிக்க 2000 அல்லது 3000 ரூபாய்கள் வருடம் ஒன்றுக்குக் கொடுப்பது என்ற முறையில் அதற்கு 200 ஏகர் நிலம் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், 200 ஏகர் நிலத்தின் வருமானம் 2000மா? இவ்வளவு நிலம் இதற்காக எழுதி வைக்க என்ன அவசியம் இருக்கிறது? அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி லாண்ட் சீலிங்கைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பணக்காரர்களின் பட்டியலை நான் கொடுக்க முடியும்.

தண்ணீர்ப்பந்தலுக்காகப் பத்துவேலி எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர்ப்பந்தல் வைப்பதற்கு 10 வேலி அவசியமா? ஒரு பிள்ளையார் கோயிலுக்கு பத்துவேலி எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பிள்ளையார் கோயிலை வைத்து நடத்த 10 வேலி அவசியமா? ஒரு எலிமெண்டரி ஸ்கூல் நடத்துவதற்கு 20 வேலி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 20 வேலி அவசியமா?

இப்படி அரசாங்கம் ஏமாற்றப்படுமானால் இந்த லாண்ட் சீலிங் வருவதும் வராமல் இருப்பதும் ஒன்றுதான்.

இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஆண்டவன் தலைமேல் கைவைக்காதே என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அசையமுடியாத ஆண்டவனுக்கு 20-வேலி நிலத்திலுள்ள வருமானம் தேவையா? அப்படி அசைய முடியாத ஆண்டவனுக்கு 20-வேலி வேண்டுமென்றால் ஓடி ஆடி உழைக்கிற மனிதனுக்கு எவ்வளவு வேண்டும்? ஓடி ஆடி உழைத்துப் பாடுபட்டு உழைப்பவனுக்குக் கஞ்சிக்குக்கூட போக்கில்லாமல் இருக்கும்போது ஆண்டவனுக்கு என்னவேண்டிக் கிடக்கிறது? பாடுபட்டு உழைத்தும்கூட ஒன்றும் கிடைக்காமல் மனிதன் அழிந்துபோவது நல்லதா, அல்லது ஒன்றும் செய்யாமல் ஆடாமல் அசையாமல் இருக்கும் ஆண்டவன் அழிந்துபோவது நல்லதா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும்.

ஆண்டவன் தனக்கிருப்பதற்காக சிதம்பரத்தில் தங்கக் கூரையும், சீரங்கத்தில் தான் அணிந்துகொள்வதற்கு வைரமாலைகளும் கேட்கவில்லை. ஆண்டவனின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு மனிதர்கள் மனிதர்களையே ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு மக்களை இதுவரை ஏமாற்றியது போதும். இனியாவது மனிதனே கடவுள் என்றும் எவன் ஒருவன் உழைக்கிறானோ அவனே இந்த நாட்டின் கடவுள் என்ற எண்ணத்திலும் லாண்டு சீலிங் கொண்டுவரவேண்டும்.

இம்மாதிரி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களை—அரசாங்கத்தை மட்டுமல்ல—இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகளையும் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு எந்தத் தண்டனை கொடுத்தாலும் போதாது. அவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை ஒன்றுதான் கொடுக்கவேண்டும்."

இவ்விதம் பேசினர் ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் K. B. S. மணி என்பவர்; 1959-ல், உச்சவரம்புச் சட்டம், தேவையற்ற, தீமை பயக்கும் விதிவிலக்குகள் நிரம்பியதாக, ஓட்டைகள் நிரம்பியதாகக் கொண்டு வரப்பட்டபோது.

ஆகவே எதிர்பாராதது நேரிட்டுவிட்டது, இப்படி நடக்கும் என்று நாங்கள் நினைக்கவேயில்லை என்றெல்லாம் இதுபோது ஆட்சியாளர் வாதாட முடியாது.

ஆகவே தம்பி! நாட்டிலே அமைந்துள்ள துரைத்தனத்தின் 'திருக்கலியாண' குணத்தைப்பற்றி ஒரு பட்டியல் போட்டுப்பார்!

கொள்ளைச் சம்பளம்
கோலாகல தர்பார்
ரப்பர் ஸ்டாம்பு மந்திரிகள்
பத்தாம்பசலி நிர்வாகம்
'ஓட்டை'ச் சட்டங்கள்!

இப்படி இருக்கிறது இவர்களின் இலட்சணம். ஆனால் மேடை அதிரப் பேசுகிறார்கள், கேட்கிறதல்லவா

ஆஹா! எங்கள் அருமை என்ன! பெருமை என்ன! ஆற்றல் என்ன! சாதனை என்ன! எத்தனைப் பாட்டன் டாங்கிகள் நொறுங்கிவிட்டன தெரியுமா! எத்தனை சாபர் ஜெட் விமானங்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன தெரியுமா! என்றெல்லாம்.

இந்த நிலையில், யாரோ ஒருவராகிலும், அன்னமென்றும் சொர்ணமென்றும் சொன்னாயே! இப்போது ஆலாய்ப் பறக்கவிட்டுவிட்டாயே!! என்று மக்கள் கேட்பார்களே என்று நினைவுபெற்று, உள்ள குறையை ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டுப் பேசியிருக்கிறாரே என்பதிலே எனக்கோர் மகிழ்ச்சி; அதனால்தான் இதனை எழுதினேன்.

ஆனால், இப்படி ஒருவர் இருவர் பேசிவிட்டால் போதுமா!

அழகுத் தேமல் என்றுதான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்; இப்போதுதான் தெரிகிறது இது ஆகாத நோய் என்று எனக் கூறிவிட்டால், நோய் போய் விடாதே. மருந்திட வேண்டுமே!

மக்களிடம்தான் அந்த மாமருந்து இருக்கிறது. அவர்கள் தெளிவையும் துணிவையும் பொடியாக்கி, நேர்மையுடன் குழைத்துத் தந்திடின் ஆட்சியிலே ஏற்பட்டுள்ள வலிப்பு, இழுப்பு, படபடப்பு, போன்றவை ஒழியும். அந்தக் கடமை மக்களுடையது. அதனை நினைவுபடுத்தவேண்டிய பொறுப்பு தம்பி! உன்னுடையது.

நாம் வேண்டுமென்றே, பதவி விரும்பி, பதை பதைத்து ஏதேதோ பேசுகிறோம் என்று எவரேனும் கோபித்துக்கொண்டால் தம்பி! ஐயா! வீணுக எம்மீது வெகுண்டெழ வேண்டாம். காங்கிரசாட்சியின் போக்கினைக் கண்டிப்பது, எதிர்க்கட்சியினரான நாங்கள் மட்டும் அல்ல; இன்றும் உங்களால் 'ஞானாசிரியர்' என்று கொண்டாடப்பட்டு வரும் வினோபா பாவே மிகப் பலமாகக் கண்டிக்கிறார் என்று கூறி, அவர் தந்துள்ள கண்டனத்தை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுகிறேன்.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகும் வெளியிலிருந்து உணவுப் பொருள் வரவழைக்கவேண்டி இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

விவசாய நாடான இந்தியாவில் முதலில் செய்திருக்க வேண்டியது குறைந்த பட்சம் உணவு 'போதுமானதை' உற்பத்தி செய்துவிட்டுப் பிறகு மற்ற எதையாவது செய்வது என்பதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (பிரிட்டிஷ் வைசிராய்) மீது கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டு பற்றிய புத்தகம் என் நினைவிற்கு வருகிறது.

உணவு, கல்வி, பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று துறைகள் குறித்த வரையில், இந்த சர்க்கார்மீது அதுபோல குற்றம் சாட்டி வழக்குத் தொடரப்பட்டால், அந்த சர்க்கார் எங்கே செல்லவேண்டிவரும்!

இந்த சர்க்கார் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, மக்களின் சம்மதத்தின் பேரில் நடந்துவருகிறது; ஆகவே நடைபெற்று விட்டவற்றுக்கு மக்களே பொறுப்பு என்று ஒருவேளை சொல்லக்கூடும்.

ஜனநாயகத்தில் உங்கள் பங்கு என்ன? கடமை என்ன? என்பதனை உணரவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

டில்லியை நம்பிக்கொண்டு வீட்டிலே சோம்பிக்கிடப்பதிலே பொருள் இல்லை.

டில்லியில், யமுனை நதி மட்டுமல்ல, சாராயமும் சீமைச்சரக்கும் ஆறுகஓடுகிறது.

வெளி நாடுகளிலிருந்து டில்லி வரும் நண்பர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு வியப்

ஆனந்தா ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை

உரிமையாளர்
M. அமீர்பாட்சா
மதராஸ் ஸ்டேட் சோல் ஏஜண்ட்
54, சோலைஹால்ரோடு, திண்டுக்கல்.

ஏஜன்சி இல்லாத ஊர்களுக்கு ஏஜன்சி தேவை!

எங்களிடம் கோல்டன் டானிக் [பேட்டன் டானிக்] தசமூலாரிஷ்டம், பிரசாதிக்கசுதா, பாலாமிருதம், சுதாமிருதம், கதலிக்கல்பம், ரேவனப்பிரகாசம், ரதிரமனன், ஆஸ்த்துமா, க்ஷயம், டி. பி. இவைகளுக்கு சிறந்த லேகியம்

'கருங்குரங்கு ரஸாயனம்'
மற்றும்
'மதுகாசவம்'
முதலிய ஆயுர்வேத மருந்துகளும் கிடைக்கும்.

ஏஜன்சிகளுக்கு நல்ல கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

படைகிருர்கள், நாம் இந்தியத் தலைநகருக்கு வந்திருக்கிரோமா அல்லது நம்முடைய பாரிஸ், அல்லது லண்டன் நகரில் இருக்கிரோமா என்று.

இதைவிட 'மனம் நொந்து' வேறு எவராலும் பேச முடியாது. தம்பி! வினேபா சொன்னதை நான் வேண்டுமென்றே கூட்டிக்குலேத்துச்சொல்லிவிட்டேன் என்று கூறிவிடப் போகிருர்கள். அவர் பேசியிருப்பதனை வடநாட்டு ஆங்கில இதழ் வெளியிட்டிருப்பதனை அப்படியே தருகிறேன், அதனையும் மறவாமல் காட்டு.

It is very unfortunate that after 3 five year plans the country should import food from abroad. The least that ought to have been done in an agricultural country like India was to make her self sufficient in food & then do anything else.

I am reminded of the book Impeachment of Warn Hastings. If this Government were to be impeached on these Counts of food, education & defence let go my fourth charge of ignoring the poor, where would it be ?

Perhaps it may be said that the Goverment is elected by the people & it is being run with their consent & the people themselves be hold responsible for what has transpired.

The time has now come when you should become. conscious of your role in democracy. There is no sence in relying on Delhi & sitting idle at home. In Delhi flow not only the Jamuna but also the river of wine & liquor. Friends from abroad coming to Delhi close their eyes in amazement & wonder whether they are in the Indian Capital or in their own city of Paris or London.

De. 15.
Bihar — Dalmianagar.

அந்த ஆங்கிலத்தினை நான் தமிழாக்கும்போது, 'சூடு' அதிகமாக்கவில்லை; சொல்லப்போனுல், குறைத்தே தந்திருக்கிறேன்; அதனையும் கவனிக்கச் சொல்லு. அதற்கும் ஆதாரம் கேட்டிடின், தம்பி! வினேபாவின் பேச்சு ஆங்கிலத்தில் உள்ளதில் ஒரு இடத்தில்,

'no sense'

என்று இருக்கிறதே, அதனை நான் அறிவீனம் என்றோ புத்தி இல்லை என்றோகூட தமிழாக்கவில்லை; பெரிய இடத்தில் உள்ளவர்கள்மீது சிறுசொல் விழக்கூடாதே என்பதற்காக. அதனுல், No sense என்பதற்கு, பொருளில்லை என்ற தமிழையே தந்திருக்கிறேன்.

மக்களின் ஜனநாயகக் கடமையைக் கவனப்படுத்துகிருர் வினேபா!

காலம் வந்துவிட்டது என்றும் கூறியிருக்கிருர்.

கடமையாற்றிடச் சொல்லியும் கேட்டுக்கொள்கிருர்.

இதனைக் கண்டபிறகேனும் பொதுமக்கள் விழிப்படையாமலிருக்கலாமா.

இதனை எடுத்துக்காட்டாமலிருப்பது நமக்கு முறையாகாதல்லவா! அதனுல் எடுத்துக்காட்டினேன், தம்பி! நீ இதனை நாடெங்கும் எடுத்துச்சென்று அளிப்பாய் என்ற நம்பிக்கையுடன்.

அண்ணன்,

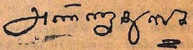

தமிழகமெங்கும் விற்பனையாகிறது!

தமிழர் நாட்குறிப்பு 1966

அறிஞர் அண்ணுவின் உருவந்தாங்கிய இருவண்ண முகப்பு. தி. மு. க. பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் விபரம் அடங்கியது. நாட்குறிப்பின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அறிவுலகச் சிற்பிகளின் பொன்மொழிகளைத் தாங்கி அறிவுப் பெட்டகமாக, கருத்துக் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது!

200 பக்கங்கள் விலை 90 காசு

சென்னை நகரில் எல்லா காஞ்சி விற்பனையாளர்களிடமும் கிடைக்கும். விற்பனையாளர்களுக்கு 25 சதவீதம் கழிவு உண்டு.

விபரங்களுக்கு உடனே எழுதுக:

பாண்டியன் பதிப்பகம்,

31, நேதாஜி தெரு, :: திருவத்திபுரம். (வ. ஆ.)

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பிரிட்டனின் கொள்கை ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் தீவிரம் இரண்டுமே ஸ்மித் அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததுதான். அணுகும் முறையில்தான் இரண்டும் வேறுபடுகின்றன.

பிரிட்டனின் கொள்கைக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் தீவிரப்போக்கு பக்கபலமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அதேபோல ஆப்பிரிக்கநாடுகள் தங்களது சக்தியைப் பிரிட்டனைப் பகைத்துக்கொள்வதில் சிதறடிப்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை,

ரொடீஷியாவில் நல்ல முடிவு ஏற்பட வேண்டுமாயின் இருதரப்பினரும் தங்களுக்கிடையே கொள்கையிலும் செயலிலும் கூட்டு உணர்ச்சியைத்தற்காலிகமாகவேணும் ஏற்படுத்திக்கொள்வதைத்தவிர வேறு வழியில்லை.

—அரசியல் மாணவன்.